

τοιαύτην ώραν τῆς νυκτὸς τοὺς τάφους θεωροῦσα,
εἴτε ἀφῆκες τὰδυτα τοῦ ζοφεροῦ κευθμῶνος,
ἢ ἔρχεσ' ἐκ τῶν σοβαρῶν γραφείων τοῦ Αἰώνος,
εἴτ' ἐκ τοῦ Ράλλη ἔρχεσαι ἢ ἐκ τοῦ Δεληγιάννη,
ποὺ νύκτα μέρα σπῆτι του συνδιασκέψεις κάνει,
ἢ ἔρχεσ' ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἢ ἐκ τῆς Δημαρχίας,
προάγγελος εὐτυχιῶν ἢ μαύρης δυστυχίας,
ἄν νά μᾶς σώσῃς μελετᾶς ἐκ τόσης καταγίδος
ἢ τοὺς σαλεύοντας θεούς νὰ σώσῃς τῆς πατρίδος,
ὦ! σ' ἔξορκίω, τῆς νυκτὸς μυστηριῶδες πνεῦμα,
εἰς τῶν προγόνων τὰς σκιάς καὶ τῆς Στυγὸς τὸ φεῦμα,
ἔδω ἐμπρός μου νὰ σταθῆς κι' ἀν θέλης ἀπ' ὅπισσω
καὶ ν' ἀπαντήσους 'γρήγορα εἰς ὅ, τι σ' ἔρωτήσω.

B.—'Ιδού! ἔχαθη ἔξαφνα χωρὶς νὰ βγάλῃ λέξι...

Φ.—'Ο πετεινὸς ἐφώναξε κι' ἐντὸς μικροῦ θὰ φέξῃ,
ὅπόταν δὲ ὁ πετεινὸς ἐφάπαξ κακαρίσῃ

τὸ κάθε πνεῦμα χρεωστεῖ 'στὸ σκότος νὰ γνωίσῃ.

B.—Καὶ νῦν ἀς προχωρήσωμεν στὴν χώραν τῶν κλαυθμών.

Φ.—'Ιδού τὸ Κοιμητήριον κι' οἱ τάφοι τῶν προγόνων!
Ιδοὺ ὁ τάφος τοῦ Σκουζέ κι' ὁ τάφος τοῦ Γειωφυγούλα!...
ἄλλα ἰδού καὶ κόκκαλα ἐλεύθερα καὶ δοῦλα.
'Ενθάδε ἀς καθίσωμεν κι' οἱ δύο μᾶς ἀνέτως
καὶ ἀς φιλοσοφήσωμεν καθώς καὶ ὁ Ἀμλέτος.
'Ιδού, Μεγαλειότατε, κοντά μας μία κάρα...

B.—'Ας τὴν παρατηρήσωμεν...

Φ.—
Τίνος νὰ είναι ἄρα;
Τοῦ Ἀλεξάνδρου πιθανὸν νὰ ἥτο τοῦ Μεγάλου,
ἴσως τοῦ Κόδρου, βασιλεῦ, ίσως καὶ κάποιου ἄλλου.
Ποῦ νῦν τὸ μεγαλεῖον του, η δόξα κι' η λαμπρότης;
ποῦ καταντοῦμεν, βασιλεῦ!..

B.—
Τὰ πάντα ματαιότης!

Φ.—'Αλλὰ ἰδοὺ οἱ πρόγονοι μὲ κάτασπρα σεντόνια,
μὲ φουστανέλα κλέφτικη, τσαποάζια καὶ μιλιόνια.
Φιλήσατε τὰ καράσπεδα τῶν ιερῶν σαββάνων
καὶ δεηθῆτε βασιλεῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν νάνων,
ὅπως τὰ ξίφη κρύπτοντες γενναίως εἰς τὰς θήρας
ἐπιφανεῖς νὰ δρέπωμεν κατὰ βαρβάρων νίκαις
καὶ ἡ ἀργὰ ἢ 'γρήγορα μὲ παγετῶδες βλέμμα
νὰ εὑρεθῶμεν πλέοντες 'στὸ ἴδιον μας αἷμα
σὰν τὸ Δελφὸ τὸν ἀμαξᾶ, ποῦ δύο κουβαρντάδες
'στὰ πρόθυρα τῶν Ἀθηνῶν τὸν ἔκαμαν παρτσάδες.
Προσευχῆθητε πρὸ αὐτῶν τῶν Μαραθωνομάγων,
ἐγὼ δὲ τώρα, βασιλεῦ, σᾶς παραιτῶ μονάχον,
διότι—τί νὰ σᾶς εἰπῶ—φοβοῦμαι τοὺς προγόνους,
πρὸ πάντων δὲ τὸ κόψιμο καὶ τοὺς κωλικοπόνους
καὶ ἀν καθίσω πιὸ πολὺ στοὺς τάφους τῶν προγόνων
φοβοῦμαι φυματίωσιν μὴν πάθω τῶν πνευμόνων.

(Ο βασιλεὺς προσεύχεται πρὸ τῶν προγόνων μόνος,
ἐνῷ μακρόθεν φαίνεται τὸ φάσμα τοῦ Αἰώνος).

'Ημεροδεῖκται Κωνσταντινίδη,
ποῦ μένει χάσκων δστις τοὺς ἴδη.

Πῶ! πῶ! 'Ημεροδεῖκαι εἰς τοῦ Κωνσταντινίδη!
γιὰ καθενὸς γραφεῖο μοναδικὸ στολίδι,
μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, παντοδαπῶν σχημάτων,
ποικίλων δὲ πρὸς τούτοις καὶ ζωηρῶν χρωμάτων.
'Έχουν τοὺς βασιλεῖς μας, τοὺς τε νεκρούς καὶ ζῶντας,
ἄλλ' ἔχουν καὶ τοῦ κράτους Πρωθυπουργοὺς θανόντας,
ἔχουν τὸν Κωνσταντίνον ως ὑπολοχαγόν,
ἔχουν καὶ τὸν Τρικούπη τὸν νῦν Πρωθυπουργόν,
ἔχουν καὶ Δεληγιάννη καὶ ἄλλα χίλια τόσα
καὶ ὅποιος ἔχει γοῦστο ἀς μὴ λυπῆται γρόσα.

Σκόνου 'Ημερολόγιον
μὲ τὸ 'Εορτολόγιον.

Νέον 'Ημερολόγιον μὲ πράγματα πολλά,
μὲ μούτρα, μὲ ποιήματα, μὲ χίλια διὸ καλά,
τρελλὸν κι' ἐν μέρει σοβαρόν, ποικίλον τε κι' εὐώδες
καὶ, διότε σπουδαιότερον γιὰ τοὺς Ρωμιούς, δγκῶδες.
Μὰ είναι τρέλλα, βρὲ παιδιά καὶ πρᾶγμα ποὺ σαλεύει
καὶ, ως φασὶν οἱ ἀνθρωποι, τὸν μουστερῆ γνωρεύει.

Κάπι ποῦ ἐνδιαφέρει
τὸ δικό μας τὸ κεμέρι.

"Οσοι τῶν ποιημάτων μας κρατεῖτε ἀγγελίας
ἀνευ πολλῶν δεήσεων καὶ ἀνευ δυσκολίας
νὰ μᾶς τὰς ἐπιστρέψετε ταχέως κατ' αὐτὰς
ἔχετε καὶ δὲν ἔχετε πολλοὺς συνδρομητάς,
διότι ἔστω, κύριοι, πρὸς γνῶσιν καθενὸς
ὅτι θὰ 'βγοῦν οἱ τόμοι μας 'στὸ τέλος τοῦ μηνός.

Στολίσματα πολλῶν εἰδῶν
εἰς τοῦ Αἰόλου τὴν ὁδόν.

Κατσίμπαλης ὁ φίλος, ποῦ ἔλειπε 'στὰ ξένα,
ἡλθε μὲ διὸ μεγάλα βαπόρια φορτωμένα.
Μᾶς ἔφερε δύμπρέλαις, μπαστούνια κι' ἄλλα εἰδη
καὶ κάθε τὶ ώραιο τοῦ Παρισιοῦ στολίδι.
Μοσχοβολοῦν Εὐφώπη, μυρίζουνε Παρίσι,
μᾶς ἤλθαν φρέσκα φρέσκα καὶ είναι μιὰ χαρά,
ἔκει καθένας θαῦρη δποιον συρμὸ δελήση,
ἄλλα πρὸ πάντων σκουφίαις γιὰ δλα τὰ μωρά.
Καὶ ποιὰ καλὴ μητέρα γιὰ τὸ μονάκριβό της
εὐθὺς δὲν θ' ἀγοράσῃ μιὰ τέτοια σκουφία πρώτης;
'Εμπρός λοιπόν, κυρίαις, 'στὸν νέο μου κουμπάρο
κι' ἐγὼ μιὰ τέτοια σκουφία τοῦ Φασουλῆ θὰ πάρω.

'Ο Ρωμιὸς γνωστὸν σᾶς κάνω—πῶς' στὸ σπῆτι μου ἀνέβη,
'στὴν Νεάπολιν ἐπάνω —κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖον Ξύδη, —διὸ στὸ λάδι, τρεῖς στὸ ξύδι,

μὲ Χημείον, μὲ μιὰ μάνδρα, —μὲ μεγάλ' οἰκεδομή
καὶ μιὰ χήρα δίχως ἀνδρα, —πούταν ἀλλοτε μαρμῆ